בהן וחמש בהן ד' ומי קלי: לחמי כסרה. בכל לחם מהכסרים שיש שיעור לפסל היכא דליכא למיסרייה בדופן עקומה ווו כולה מכולבלת בהן ואם גדולה היא לוחם שחון לחרבע לחמות פוסלות בה: שאין בה אלא שמונה לחמות מטמאמות. לא פחות ולא יותר שהן לחרבעים ושמונה טפחים וכגון שהחזיק בה מב' לדדים דיהב נסר בריקא והדר פסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא הרי כ"ד טפחים הרי סיכוך עד לחמלעה וחוזר ומתחיל מלדה השני ועושה כמו כן והוו להו שני פסלים בחמלע דליכא הכשר סוכה והרי ח' טפחים הן הלכך כשרה על ידי לוחן שני פסלים ותחת הכסרים לא ייחן הסוכה אינה כפסלת בהן דלמרי' דופן עקומה עד הפסלים החמלעים דהא פחות מחרבע לחמות הוא וא"ת בנסרים ופסלים הפחותים מד' לא מתכשרא בשנים החמלעים דזימנין דליכא הכשר סוכה ולרבי מאיר דאמר לא בטלינן בהן לחרבע לין מסתכלין בהן היכי מתכשר בשיש בין נסר לנסר כמלא נסר הרינ הרינ כולה כשרה ולא תחת הנסרים דהא ליכא ד' במקום אחד והיכא פסיל ר' מאיר היכא דליכא תרתי בהדדי דקסבר שני נסרים מצטרפים לחרבע: הוי מיעוט. וכשרה דלאו שיעור לאיר יש ולא שיעור סכך פסול יש: בסוכה קטנה. שיעור מעמלם: בקנים הוי מיעוט. דלמרינן לבוד ולין כלן לאיר: בשפודין לא הוי מיעוט. ולא על גב דלא מחי ולא מחי יש שיעור לפסול מיהו כיון דליכא ג' טפחים בהדדי דנפקי מהכשר סוכה חשיבי בלפי נפשייהו ולא מצטרפין בהדה לאחשוטה לשיעורא, ולישיה לשיעורא דסוכה: והני מילי. דלאיר פחות מג' לבוד ולאיו פוסל בסוכה: (ג) מן הצד. דלמרינן הרי הוא כלבוד מן הדופן: בחמלע. לאיר בפחות מג' שלא בסמוך לדופן: קורה היולאה. לחאיר המבוי ונתונה על רוחב פתח המבוי מבוחל לבוחל ווו לאיה מגעת לשני הכתלים: וכן ב' קורות כו'. ועל כרחך בחמלע לאיר פחות מג' שלא בסמוך לדופן: שאני קורה. דכל איסור מלעולל מבוי הלכות עירוב-דרבנן הוא דמדאורייתא לא בעי תיקון הלכך סקילו בה הכי דהם אסרו והם התירו אבל סוכה דאורייתא לי לא קים לן לבוד בחמלע הלכה למשה מסיני לא מצינן לאכסורה: לרוחבה. בגג היא: כנגד לרוחבה טהור. כלים שתחתיה מהורים שאיו אהל המת אלמא אין לבוד בחמלע לחאי כוליה כסתוס: כל הבית כולו טהור. שאין מאהיל על הטומאה לגוס: אין בחרוכה פותח טפח, טומאה בבית, כנגד לרוחבה טהור, טומאה כנגד לרוחבה כל הבית כולו טהור.

ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמניח פסל ביניהם וכשרה

בשלמא למ"ד בין באמצע בין מן הצד בד' אמות משום הכי כשרה אלא למאן דאמר באמצע בארבעה אמאי כשרה? אמר רב הונא בריה דרב יהושע הכא בסוכה דלא הויא אלא שמנה (ה) מצומצמות עסקינן ויהיב נסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא ונסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא דהוו להו שני פסלין באמצע ואיכא הכשר סוכה באמצע. אמר אביי אויר שלשה-בסוכה גדולה ומיעוטו בין בקנים בין בשפודין הוי מיעוט, בסוכה קטנה: בקנים הוי מיעוט, בשפודין לא הוי מיעוט, והני מילי מן הצד אבל באמצע פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר יש לבוד באמצע וחד אמר אין לבוד באמצע דתניא: איקורה היוצאה מבותל זה ואינה נוגעת בבותל אחר וכן שתי קורות אחת יוצאה מבותל זה ואחת יוצאה מבותל אחר ואינן נוגעות זו בזו: פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת ואידך שאני קורות דרבנן מאי טעמא דמאן דאמר אין לבוד באמצע דתנן: (ו) ארובה שבבית ובה פותח טפח: טומאה בבית כולו טמא מה שבכנגד ארובה מטהר, טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור. אין בארובה פותח טפח: טומאה בבית ארובה טהור, טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור ואידך שאני הלכות טומאה דהכי גמירי להו. דרש רבי יהודה בר אלעאי בית שנפרצה וסיכך על גביו כשרה, אמר לפניו ר' ישמעאל ברבי יוסי רבי פריש, כך פירש אבא: ארבע אמות פסולה, פחות מארבע אמות כשרה דרש רבי יהודה בר אלעאי אברומא שריא אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי-רבי פריש, כך אמר אבא: של מקום פלוני אסורה של מקום פלוני מותרת, כי הא דאמר אביי האי *צחנתא דבב נהרא שריא מאי טעמא איליפא משום דרדיפי מיא-והאי דג טמא כיון דלית ליה חוט השדרה לא מצי קאים, והא קא חזינן דקאי אלא משום דמליחי מיא-והאי דג טמא כיון דלית ליה קילפי לא מצי קאי, והא קא חזינן דקאי אלא משום דלא מרבה טיניהו דג טמא, אמר רבינא והאידנא דשפכי נהר אתן ונהר נמדא להתם אסירא. אתמר: סיכך על גבי אכסדרה שש לה פצימין כשרה שאין לה פצימין: אביי אמר כשרה ורבא אמר יפסולה-אביי אמר בשרה אמרינן

מייתינן לה כולה וזהו לאיר הפרק לרוחבה שבתוך הבית: הכי גמירי להו. מסיני דאין לבוד בחמלע ומהלכה לא גמרינן מידי אחריתי אלא ההוא דאמרת ביה: לאי דבריך: לחכרומת. מין דגים קטנים ואין ברלין ניכרין בהן: של מקום פלוני אסורים. שברלין גדילין באותו נהר ומרוב קוטנם אין יכול להפריש שאינן ניכרים: של מקום פלוני מותרת. שאין אותו נהר מגדל ברלים כדמפרש: לחמתא. מין דגים קטנים: דבב נהרא. הנהר בב שמו: דדיפי מיא. קלות וממהרות לרוח: חוט השדרה. טהן כח בחדס ובהמה ודגים להיות שדרתו עומדת בבריאות: והא קחזינן דקאי. כבמה הנהרות הרדופין במימיהן: קילפי. קשקשים: דלא מיריבי טיניהו דג טמא. אין טיט של אותו נהר מגדיל ומשקין שקלים ורמשים: והאידנא דשפכי. שהוסטו לתוכן עכשיו והם מגדלין שקלים ומהן יורדין לאותו נהר: סיכך על גבי אכסדרה שש לה פצימין. כגון אחר המוקפת אכסדרה כדפרש"י: במתניתין וסיכך בתוירה של אחר וסמך הסכך על שפת קירוי של אכסדרה ואין מחיצות פנימיות מועילות לסוכה דיש בתקרת אכסדרה יותר מלרבע לחמות לאבל לגד הסוכה יש לאכסדרה פצימין עמודין כמין חלונות וביניהם פתוח מעלשה כשרה דאמרינן בהא לבוד: לחמרינן

לאויר הוי מיעוט דאויר הנעשה אמרינן לבוד דמי וכשרה: אויר פחות מג' באמצע ברבא לה פחות שבמדרה כן סוכה המוקפת אכסדרה שאין מסככין בתוך כגון השפודין וארובות המטה וכיוצא בהן: אויר פחות מג' שפחות בצדדין אמרינן לבוד דמי כדתנן הדרדיק את הסיכוך ג' שפחות מן הדפנות פסולה הא פחות אמרינן כלבוד דמי וכשרה: אויר פחות מג' באמצע ברבא לה פחות אחא ורבינא: חד אמר יש לבוד באמצע ונמר לה רב אחא ורבינא: דתניא קורה היוצאה מן הבותל זה ואין נוגעת בבותל זה שבכנגדו וכן ב' קורות אחת יוצאה מבותל זה ואינן נוגעות זו אצל זו אם יש ביניהן פחות מג' שפחות אין צריך להביא קורה אחרת דאמרינן דשפחות מג' כלבוד דמי ג' צריך להביא קורה אחרת עליהם לפחות הפחות שביניהן והשלק דוחה שאני קורה דמדרבנן היא: אבל סוכה שהיא מן התורה לא אמרינן בה לבוד באמצע דתנן ארובה בתוך הבית ובה פחות טפח טומאה בבית כנגד ארובה טהור הלא מאהיל על הטומאה אלא ש"מ אין דין לבוד באמצע: ודחי שאני הלכות טומאה דהכי גמירי: אתמר

*) מאי ג"ל מגלו שני פסלין שכן קנים סיולגלין מן סוסוכה סכך כשר כו': (סוכה) הא 5.

עין משפט נר מצוה

קיג א מיי' פ"ה מהלכות סוכה הלכה כ סמ"ע תל"ח סימן תכלב סעיף כ:

קיד ב מיי' פי"ו מהל' שבת הלכה כד סמ"ע תל"ח סימן שסג סעיף כח:

קטו ג מיי' פט"ו מהל' סוכה הל' ט סמג עשין מג סמ"ע תל"ח סימן תכל סעיף ח:

קטז ד ה מיי' פי"ד מהלכות סוכה הל' ט ע סמג עשין מג סמ"ע תל"ח סימן תכל סעיף ח:

רבינו חננאל

שמניח פסל ביניהן וכשרה ומורה רבי יהודה שאם נתן עליה נסר שרחב ד' טפחים כשרה [ואין ישנים תחתיו] בשלמא לרב דאמר לעולם בד' אמות משום הכי כשרה. אלא לשמואל דאמר באמצע בארבעה מפחים פסולה קשיא. ומשני רב הונא בריה דרב יהושע אליבא דשמואל הכא בהא מתני' בסוכה שאין בה אלא ח' אמות על ח' אמות מצומצמות שהן מ"ח טפחים היא. וכגון הסכסך בה נסר ופסל ונסר ופסל [ונסר ופסל] מהאי גיסא ונסר ופסל ונסר ופסל [ונסר ופסל] מהאי גיסא דהוו להו ב' פסלין באמצע שיעור ב' פסלין ח' טפחים וכל פסל הוא סכך כשר. והנסר הוא סכך פסול נמצאו*) שני שהן קנים כראמרן מאי פסל קנים היוצאים מן הסוכה הוא פסל היוצא מן הסוכה ניתן כסוכה סכך כשר באמצע ח' טפחים שהן אמה [ושליש] ושלש אמות [ושליש] מזה הצד שיעור שלשה נסרים וב' פסלין וכן מן הצד האחר ותנן בית שנפחת וסיכך על גביו אם יש בין כותל לסיכוך ד' אמות פסולה ש"מ ד' אמות פסולה הא פחות מד' כשרה. והא אחד מן המחיצות והיא דין עקומה דקיימא לן חל"ם אליבא דר"מ וכיון שהיא ג' אמות ושליש מהאי גיסא וג' אמות ושליש מ ה א י גיסא וסכך כשר באמצע ח' טפחים שהן שיעור סוכה דוראין כאילו הן ב' פסלין (הן) שהן באמצע היא בסוכה ואלו הנסרים הם פסלין מזה הצד ומזה הצד חשובין כדפנות ודנין אותן כאילו[הן] כדופן עקומה לסיכך היא הסוכה כשרה. ומצאנו אותו מפורש בירושלמי ר' לוי בש"ר חמא ב"ר חנינא דתניה וסכות על האדון את הכשרת סיכון שהדופן קרוי סכך וסיכן ששרשין דפנות בדבר שמקבל טומאה כגון הפרוכת שהיא דופן ואפילו דופן מקצתו עומד ומקצתו עקום נקרא דופן: וראיה לזה הפרוכת וכשר הוא וסמני מה אמרו ח' אמות מצומצמות כדי שיבאו פסלין באמצע שאם יוסף יפסר הרשבון ואם יהיה הסכך ד' אמות פסול וקיימא לן כשמואל בהא דתנא סתיא דשמעתא כותחיה וכן הסקרה סוכתו בשפודין או בארובות המטה כענין הזה (בהא)

נוסא (בקונ באאל"ע- מת' ר'אוחאו ורב"נא מבנה

מ"ז [מ"ז]...

מבנה

דנו רבי יהודה בר' אלעאי

נוסא (בתוך הסוגר-מ"ב) [אין בכבודות דגים אבל]

ונחנתא דבב נהרא (דגים ידועים בטיבם אבל יש הטע ענדבן הרב ר"ג) מבנה

שלא הפסיד [מה בנחנתא דבב נהרא אותה (ואין לתוכם מבנ' הרב"ג)

נוסא/מבנה (ד"ל.) הרשות ה: סכך ע"ז אכסדרה ו. יש/אין בנ"מ ב. ר' תקבל יונן וסותם

	יש בנ"מ	אין בנ"מ
ג	בדבר פסל כשר	מה: אוי-כשר נמא-פסולה
ד	מה: אוי-כשר ונמא	בדבר פסל פסולה

*) דסיגרייס אינם נשים ולוקן אלא לדבריות נאה ובתוכם אינו קשור לדינים סוכה

הגהות הב"ח

(ה) גם, אמר רב סוכת וכו' אלא שמנה מצומצמות:

(ו) ר"ש ד"ה מן סכך. כ"כ ס"מ ס"מ מן סכך סא לחמרינן לחמרינן כסמעתו

מוקמי לה בדופן עקומה בבית שנפחת ובחצר המקפת אכסדרה כן סוכה המוקפת בדברים שאין מסככין בהן כגון השפודין וארובות המטה וכיוצא בהן: אויר פחות מג' שפחות בצדדין אמרינן לבוד דמי כדתנן הדרדיק את הסיכוך ג' שפחות מן הדפנות פסולה הא פחות אמרינן כלבוד דמי וכשרה: אויר פחות מג' באמצע ברבא לה פחות אחא ורבינא: חד אמר יש לבוד באמצע ונמר לה רב אחא ורבינא: דתניא קורה היוצאה מן הבותל זה ואין נוגעת בבותל זה שבכנגדו וכן ב' קורות אחת יוצאה מבותל זה ואינן נוגעות זו אצל זו אם יש ביניהן פחות מג' שפחות אין צריך להביא קורה אחרת דאמרינן דשפחות מג' כלבוד דמי ג' צריך להביא קורה אחרת עליהם לפחות הפחות שביניהן והשלק דוחה שאני קורה דמדרבנן היא: אבל סוכה שהיא מן התורה לא אמרינן בה לבוד באמצע דתנן ארובה בתוך הבית ובה פחות טפח טומאה בבית כנגד ארובה טהור הלא מאהיל על הטומאה אלא ש"מ אין דין לבוד באמצע: ודחי שאני הלכות טומאה דהכי גמירי: אתמר